



КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 14.2.2007
СОМ(2007) 56 окончателен

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА
НА ЕС И ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ**

**относно научната информация в цифровия век: достъп, разпространение и
съхранение**

{SEC(2007)181}

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, СЪВЕТА НА ЕС И ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ

относно научната информация в цифровия век: достъп, разпространение и съхранение

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Настоящото съобщение произтича от две насоки в политиката – **инициативата „Дигитални библиотеки i2010“** и **политиката на Общността в областта научните изследвания**. Инициативата за създаване на дигитални библиотеки има за цел да направи информацията по-достъпна и удобна за използване в цифровата среда. Тя се поде в отговор на писмо от 28 април 2005 г. с молба от правителствата на шест държави до Комисията да предприеме необходимите мерки за подобряване на достъпа до европейското културно и научно¹ наследство.

Политиката на Общността в областта на научните изследвания е да се извлекат максимални социално-икономически ползи за обществото от научноизследователската и развойна дейност. Настоящото съобщение представлява първата стъпка от един по-мощен политически процес, насочен към начина на функциониране на системата за научни публикации и въздействието □ върху върховите постижения на изследователската дейност. То идва в един стратегически момент за европейските изследвания със стартирането на Седмата рамкова програма (FP7) за периода 2007-2013 г. и предстоящото съобщение относно развитието на Европейското изследователско пространство (ERA).

Целта на настоящото съобщение е да обърне внимание върху значението на **научната информация** и да стартира процеса за а) **достъп до научната информация и разпространение**², и за б) **стратегии за съхраняването на научната информация в целия Европейски съюз**. Затова в него се излага поредица от мерки на Европейско ниво и се посочва необходимостта от продължителни дебати върху съответната политика.

Засегнатите въпроси имат пряко отношение към възможностите на Европа за конкурентноспособност на ниво познание, което е определящ фактор за постигане на целите от Лисабонската стратегия за конкурентноспособност.

2. ЗНАЧЕНИЕТО НА НАУЧНАТА ИНФОРМАЦИЯ

За да се развива като все по-конкурентна икономика, основана на знанието, Европа трябва да подобри генерирането на знания чрез изследвания, разпространението на знанията чрез образование и прилагането на знанията чрез иновации. Всички изследвания надграждат върху предишна изследователска дейност и зависят от възможностите на учените да имат достъп до научни публикации и данни от

¹ В това съобщение термините „научен“ или „наука“ се отнасят за изследователска дейност във всички научни области, включително социалните и хуманитарните науки.

² За целите на настоящото съобщение „научна информация“ обхваща публикациите и изследователските данни.

изследванията, които да споделят помежду си. Бързото и широко разпространение на изследователските резултати може да помогне да се ускорят иновациите и да се избегне дублирането на изследователските усилия, макар и с известно обяснимо забавяне за първо използване от изследователите или за търговски цели. Системата за публикуване на научна информация е от съществено значение за нейната достоверност и разпространение, а това оказва голямо влияние върху политиките за финансиране на изследванията и върховите постижения на европейските изследвания.

Публичните органи финансират около една трета от европейските научни изследвания³ и следователно имат определен интерес от оптимизирането на системата за научна информация. Европейската общност влага много средства: между 2007 и 2013 г. тя ще инвестира около 50 милиарда EUR в Седмата рамкова програма (FP7).

3. ДОСТЪП ДО НАУЧНАТА ИНФОРМАЦИЯ И РАЗПРОСТРАНЕНИЕТО □ В ЦИФРОВИЯ ВЕК

3.1. Система в преход: нови пазари, услуги и участници

Все по-широкото използване на цифрово съдържание в изследванията и разпространението на знания е основна характерна черта на съвременната наука. Интернетът дава възможност за незабавен достъп и разпространение на научна информация, а новите информационни и комуникационни средства предлагат новаторски решения за повишаване на стойността. Те откриват нови методи за използване в научния процес на голям обем от данни от експерименти и наблюдения и за извличане на значението от съхранените данни в комбинация с други източници на научна информация. Това води до „приемственост“ в научното информационно пространство от необработени сурови данни до публикации в различни общества и държави.

Научните списания заемат традиционно централно място в научно-информационната система. Те са средство за разпространение на изследователските резултати и оказват значително влияние върху професионалното развитие на учените. Системата за рецензиране от специалисти, която подкрепя подбора на статиите в списанието е и неговият главен механизъм за контрол.

Технологичната промяна предлага огромни възможности на европейските научни издатели. През последните години научните издатели и други професионалисти направиха значителни инвестиции в информационни технологии за онлайн доставки, за ретроспективно цифровизиране на съдържанието и за добавена стойност на услугите. Около 90% от всички научни списания вече са достъпни онлайн, в много случаи чрез абонамент.

В света се издават почти 2 000 научни списания, които публикуват около 1,4 милиона статии годишно. Близко 780 от издателствата се намират на територията на Европейски съюз и имат 49% дял от общата издателска дейност. Само в Европейския съюз за тях работят 36 000 души и позицията им на световния пазар е стабилна.

³ Справки в подкрепа на това извлечение и за използвани в документа цифри, както и ключови дефиниции могат да се намерят в работния документ на службите на Комисията придружаващ настоящото съобщение.

Важна тенденция напоследък е развитието на движението за свободен достъп, което произтича от идеята, че достъпът до публикации и данни във века на Интернет трябва да се подобри. Това движение цели да осигури бърз и свободен достъп до научните публикации в Интернет. Важен ключов момент в това движение е приемането на Берлинската декларация през 2003 г. за свободен достъп до естественонаучните и хуманитарни знания.

Според Берлинската декларация, при публикуването със свободен достъп от авторите се изисква да предоставят свободно научните си разработки, както и възможността те да бъдат използвани при условие, че се признава авторството им. Освен това, пълната версия на съответната научна работа и допълнителните материали трябва да се депозират поне в едно онлайн хранилище. 196 научноизследователски институти са подписали тази декларация и тя все още е открита за подписване.

Движението за свободен достъп доведе до експерименти от страна на издателите с модела за финансиране „авторът плаща”, който дава възможност на читателите за безплатен онлайн достъп. Този модел прехвърля издателските разходи от читателя на автора, т.е. института на автора или финансиращия орган. Също така се увеличава броят на тъй наречените хибридни списания, които предлагат и двете възможности за плащане, от читателя и от автора. Друг модел, който сега се експериментира, предвижда при натрупване на голям обем списания в определена област да се въведе свободен достъп, който да се спонсорира от страна на някой консорциум или организации за финансиране. Пример за това е Консорциумът за финансиране на свободния достъп до публикациите на Европейската организация за ядрени изследвания ЦЕРН в областта на физиката на елементарните частици. Засега свободно достъпните списания съставляват около 10% от всички издавани списания.

Следващият етап е депозирането на рецензирани и/или още нерецензирани статии за периодичния печат в хранилища със свободен достъп, организирани по институция или научен отрасъл. В някои случаи депозирането става едва след определен период, през който издателите могат да получат възвръщаемост на инвестициите си (напр. „Cairn” във Франция/Белгия). Продължителността на този период зависи от самия научен отрасъл.

Някои агенции, финансиращи научна дейност, активно разработват политики за препоръчително или задължително публикуване в отворени онлайн хранилища на статиите, разработени в резултат от финансираните изследвания. Известни примери за това са фондацията „Уелкъм тръст” и националните институти по здравеопазване. Наскоро в американския Сенат беше внесен проектозакон, задължаващ федералните агенции да разработват политики за свободен достъп.

Описаните тенденции доведоха до дебати върху системата за обмен на научна информация с акцент върху статиите в научната периодика. По-долу са обобщени ключовите аргументи, използвани от заинтересованите страни.

Основни аргументи на учени, изследователски организации, финансиращи органи и библиотеки

- *Свободният достъп може да увеличи ефекта от научните изследвания и да доведе до иновации чрез улесняване на достъпа и бързото разпространение на изследователските резултати.*

- Интернетът би трябвало да намали разходите за научните публикации, но въпреки това цените на списанията се повишават. Това се отразява върху достъпа до научната информация.
- С държавни средства се заплащат изследвания, рецензии от специалисти (чрез заплати на рецензентите) и списания (напр. чрез бюджетите на библиотеките). Нормално е обществени организации да поискат по-добра възвращаемост на инвестициите си.

Основни аргументи на издателите

- Няма проблем с достъпа до информацията. Той никога не е бил по-добър.
- Издателската дейност си има цена. Издателите имат значителен принос за изследователския процес като гарантират за качеството на статиите в списанията по възможно най-ефективния начин.
- Издателският пазар е силно конкурентен и не изисква държавна намеса. Зле замислената интервенция може да доведе до „срив“ на сегашната система без да предложи на нейно място ясна и жизнеспособна алтернатива.

3.2. Проблеми и предизвикателства

Организационни въпроси

Промяната на обичайно използвания в издателската дейност модел може да доведе до непредвидени организационни последици. При модела „авторът плаща“ например, разходите за достъп до научните резултати преминават от една част на публичната институция (библиотеката) към друга част (напр. университетските факултети). Това може да доведе до възникване на разходи в преходния период или временна липса на достъп до научната информация.

Появата на все по-голям брой хранилища, съдържащи не само рецензирани статии, но и работни документи, докторски дисертации, данни от изследвания и т.н. повдига допълнителни въпроси.

Пример за такъв интегриран подход е програмата „DARE“ в Холандия. Целта на програмата е да осигури свободен мрежов достъп до академичните публикации на всички университети. Основната инфраструктура вече включва повече от 100 000 научни доклади и изследователски статии, а на по-късен етап ще се въведат експериментални или тестови данни и други цифрови обекти като видео и аудио файлове.

Онлайн хранилищата обещават нови и интегрирани източници на информация и се превръщат все повече в стратегическа инфраструктура за подкрепа на изследователската дейност. Те изискват значителна организационна работа по отношение на въпроси като: кой ще отговаря за депозирането на материалите? Как може да се гарантира качеството на хранилищата и на тяхното съдържание (напр. управлението на версиите)? И как ще се свържат хранилищата в Европа, за да се натрупа голям обем от информация?

Правни въпроси

При публикуване на научни статии в периодичните издания авторите обикновено прехвърлят правата си на издателите. Така издателите се грижат за разпространението

на тези статии с цел осигуряване на възвращаемост на инвестициите. Изследователите, финансиращите институции и библиотеките изразиха становище, че действащите практики за сключване на договори могат да се отразят отрицателно върху достъпа и разпространението и трябва да бъдат преразгледани. Целта тук не е въвеждането на общностни разпоредби относно авторското и договорното право – област, която все още не е хармонизирана на Общностно ниво – а преразглеждане на начина, по който научните автори упражняват правата си в електронната среда.

Що се отнася до изследователските данни, въпросът с правата върху интелектуалната собственост (ПИС) е различен. Въпреки че изследователските данни не са защитени от законите за правата върху интелектуалната собственост, Директива 96/9/ЕС относно правната закрила на базите данни⁴ защитава усилията за систематизиране на изследователските данни. В този контекст беше изразена известна загриженост какво влияние ще окаже особеното право *sui generis* за защита на неоригиналните бази данни върху достъпността на научноизследователските данни.⁵

В случай на обработка или разпространение на лични данни в този смисъл, достъпът до тези данни и използването им трябва да се подчинява на правилата за защита на личните данни, изложени в Директиви 95/46/ЕС и 2002/58/ЕС.⁶

Технически въпроси

Технологичният прогрес може да допринесе много за достъпността и използването на научната информация. Например, по-добрите програмни средства за търсене могат да помогнат на изследователите да намират информация, а усъвършенстването на нови области и на програмните средства за сътрудничество могат да подобрят начините за споделяне на информация между изследователите.

За да се направи връзка между цифровите хранилища и за да се улесни търсенето в тях, е необходимо да се обърне системно внимание и на въпросите за оперативната им съвместимост. В това отношение използването на отворени стандарти има огромно значение.

Финансови въпроси

През последните двайсет години средното увеличение на абонаментните цени за периодичните издания е над нивото на инфлацията – според едно проучване за година с 4.5% над нивото на инфлация, със значителна разлика между отделните области и списания. Това оказва натиск върху държавно финансираните библиотеки и основните им клиенти, а някои от тях дори се отказаха от абонамент. Този проблем е особено остър за институциите с по-малка издръжка и в страните с по-ниско равнище на доходите. Издателите твърдят, че повишението на цените се дължи на по-големия брой предлагани статии и увеличаващия се обем на списанията, което от своя страна е резултат от все по-широкото използване.

В същото време, увеличението на средствата за изследвания изпреварва финансирането на разпространението на резултатите – което към днешна дата е по-малко от 1% от общите разходи в Европа за развойна и изследователска дейност – включително

⁴ ОВ L 77, 27.3.1996 г., стр. 20.

⁵ Виж доклада на ГД „MARKT“ за оценка на въздействието на директивата за 2005 г http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/databases/evaluation_report_en.pdf.

⁶ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31 и ОВ L 201, 31.7.2002 г., стр. 37.

наличните бюджети на библиотеките. В отговор, издателите започнаха да предлагат „изгодни сделки“ (продажби на пакети списания с намаление) на библиотеки и библиотечни консорциуми. Това беше добре дошло за изследователските организации в цяла Европа, но възникна нов проблем за бюджетите на библиотеките, които се обвързаха с дългогодишни и относително строги договори.

Данък добавена стойност (ДДС) за цифрови продукти води до възникването на друг финансов проблем. В цяла Европа периодичните онлайн издания плащат стандартната ставка по ДДС, докато изданията на хартиен носител ползват намаление. По този начин едно и също съдържание води до различен размер на ДДС в зависимост от използвания носител. Нещо повече, с оглед на установените правила за освобождаване от ДДС, държавните институции и органите за финансиране, държавните научноизследователски институти и библиотеки не могат да приспадат разходите си за ДДС. За да коригират тази ситуация, някои страни-членки на ЕС възстановяват на библиотеките вноса за абонамента за онлайн списания ДДС.

4. СЪХРАНЯВАНЕТО В ЦИФРОВИЯ ВЕК

4.1. Проблемът

Дългосрочното съхранение на електронните документи е централен проблем в информационното общество, което се отличава с прогресивно нарастващо и все по-динамично предлагане на информация. Цифровата информация е нестабилна поради бързо променящите се технически средства и програмно осигуряване, и поради ограничения амортизационен период на устройствата за архивиране на данни. Информацията трябва да се запази, за може да се чете и използва в бъдеще. Това предизвикателство беше изложено в Съобщението „i2010: Дигитални библиотеки“ във връзка с дигиталното европейско културно наследство.

Проблемът със съхранението е актуален както за публикациите, така и за експерименталните данни. Запазването на данните от научните изследвания е важно условие за осигуряване на възможност за проследяемост и повторяемост на експериментите. Още повече че научните изследвания често зависят от минали наблюдения, например изследванията на климатичните промени. Понякога събраните в миналото научни данни придобиват актуално значение.

Такъв беше случаят с „опасността от зараза с антракс“ в САЩ и Европа. В Британската библиотека – едно от малкото места в света, където се съхраняват изчерпателни архиви от историята на научните изследвания във връзка с антракса – се получиха многобройни запитвания. Оказа се, че през последните четирийсет години не са направени никакви нови проучвания в областта на антракса.⁷

В Европейския съюз все още не са приети ясни стратегии за дългосрочното съхранение и използваемост на електронната научна информация. Съществуващите национални и европейски инициативи трябва да се свържат систематично. Освен това запазването на информация е област със значителен пазарен потенциал (напр. услугите за съхранение), където Европа не може да си позволи да изостане.

⁷ Европейска работна група за постоянен достъп, „Постоянен достъп до научните архиви“.

4.2. Въпроси и предизвикателства

Организационни въпроси

Проблемът за съхранението повдига организационни въпроси. Кой ще отговаря за запазването на научната информация и за необходимото програмно осигуряване и технически средства? Каква ще бъде ролята на научноизследователските организации и на библиотеките? По какви критерии ще се подбират материалите за съхранение?. Още повече че успехът на една стратегия, насочена към електронно съхранение за публично ползване, зависи от доброто сътрудничество между държавни и частни партньори.

Примери за държавно-частни партньорства с цел електронно съхраняване на информация са споразуменията между Холандската национална библиотека и издателства като „Reed Elsevier”, „Springer” и „Bio-Med Central”.

Правни въпроси

Законовото депозиране, т.е. задължението авторите да предоставят едно или повече копия от научните материали на упълномощен за тази цел орган, е основна тема във връзка със запазването на научната информация в електронен вид. Държавите-членки вече разширяват условията за депозиране като включват и цифрова информация, но това става с различна скорост и с различни видове информация. Все пак преходът към цифрова среда може да доведе до празноти в документацията на интелектуални продукти. Един доклад от 2004 г. на Комитета по наука и технологии към Британската камара на общините обяви липси от 60% от публикациите, представяни по електронен път поради забавяне във въвеждането на задължителния депозит.⁸ За да се постигне по-голяма ефективност на процеса за съхранение, цифровата информация трябва да се предоставя на упълномощени органи по депозирането без техническа защита срещу копиране.

Технически въпроси

Технологичните подобрения могат да улеснят достъпа до информацията и нейното използване. Целта е да се намалят разходите за запазването □ и да се предложат решения за предизвикателства като съхранението на големи обеми динамично съдържание. Разширението на техническата инфраструктура за поддръжка ще увеличи капацитета за съхранение на информация на изследователските организации .

Финансови въпроси

Разходите за дългосрочно и устойчиво запазване трябва да се вземат предвид при изграждането на хранилища със свободен достъп, но определянето на размера им в повечето случаи е трудно. Основните фактори включват вида и обема съхранявана информация, броя необходими прехвърляния и предполагаемото ползване.

5. ДЕЙСТВИЯ НА ЕВРОПЕЙСКО НИВО

5.1. Становище на Комисията

Необходими са инициативи за по-широк достъп до и разпространение на научна информация, особено по отношение на статии в периодични издания и

⁸ Камара на общините, Комитет по наука и технологии, Доклад „Научните публикации – за всички ли са достъпни” – НС 399-1, юли 2004 г., стр. 93.

изследователските данни, плод на публично финансиране. Що се отнася до статиите в периодичните издания, Комисията наблюдава и обмисля експерименти за публикуването на информация със свободен достъп.

Научноизследователските данни, финансирани изцяло публично по принцип трябва да са достъпни за всички, в съответствие с Декларацията от 2004 г., приета от министрите на от страните-членки на ОИСР относно достъпа до публично финансирани научни данни.⁹

Освен това, Комисията обръща особено внимание на необходимостта от ясни стратегии за запазване на научната информация в цифров формат.

Комисията оценява важната роля на всички страни, заинтересовани от електронната научно-информационна система, които трябва да се включат в целия процес за трансформиране, свързан с достъпа, разпространението и съхранението на научната информация.

5.2. Какво е направено досега?

Държавите-членки и Комисията започнаха проучване на въпросите, свързани с достъпа, разпространението и съхранението на научната информация чрез **финансиране на проекти и започване на обществени дебати със заинтересованите страни.**

Примери за важни проекти в тази област, които са съвместно финансирани по Шестата рамкова програма са „CASPAR”, „DRIVER” и „SEADATANET”.

Проектът „CASPAR” е насочен към управлението на бъдещия достъп до научните данни и запазването им. Проектът „DRIVER” търси начини за свързване на хранилищата за научна информация. Проектът „SEADATANET” има за цел да разработи общоевропейска инфраструктура за управление на морски данни чрез интегриране на националните хранилища за морска информация.

Комисията започна също така работа с консултантски групи и събира мнения от заинтересованите страни, например групата на високо равнище за дигиталните библиотеки и европейският научен консултативен съвет (EURAB).

Освен това, тя финансира „Проучване на икономическото и техническо развитие на пазарите за научни публикации в Европа”,¹⁰ което беше предмет на публична консултация през 2006 г. Отговорите в резултат от тези инициативи, както и редовното взаимодействие със заинтересованите страни, дадоха на комисията ценни идеи за размисъл.

На **политическо ниво** Комисията прие на 24 август 2006 г. Препоръка относно *цифровизацията и онлайн достъпа до културната информация и цифровото съхранение* с пряко отношение към въпроса за опазване на информацията в електронен вид.¹¹

⁹ Приета в Париж на 30 януари 2004 г. Понастоящем подготвяне на препоръките на ОИСР по този въпрос.

¹⁰ http://ec.europa.eu/research/science-society/pdf/scientific-publication-study_en.pdf

¹¹ ОВ L236, 31.8.2006 г., стр.28.

5.3. Бъдещи действия под ръководството на Европейската комисия

А. Достъп до изследователски резултати, финансирани от Общността

В рамките на Седмата рамкова програма, Комисията ще предприеме мерки за подкрепа на по-добрия достъп до публикациите от научните изследвания, финансирани по програмата. В този контекст, разходи за публикуване на проекти, включително със свободен достъп, ще могат да кандидатстват за финансиране от Общността. Комисията ще насърчава научните колективи да се възползват от тази възможност.

Освен това, Комисията предвижда издаването на специални указания в рамките на определени програми (напр. програмите, управлявани от Европейския изследователски съвет) относно публикуването на статии в хранилища със свободен достъп след изтичането на определен ограничителен период. Това ще става по сектори, вземайки предвид спецификата на различните академични и научни дисциплини.

Б. Съ-финансиране на изследователски инфраструктури (по-специално хранилища) и проекти

В рамките на Седмата рамкова програма, Комисията ще активизира дейностите си във връзка с инфраструктурите за достъп до научната информация, най-вече чрез свързване на цифровите хранилища в обща европейска мрежа. За тази цел ще бъде предоставена сума от приблизително 50 млн. EUR за периода 2007-2008 г. (около 20 милиона от тази сума ще бъдат отпуснати през 2007 г.).

Освен това, през този период ще бъде предоставена една начална сума от 25 млн. EUR (от която около 15 милиона през 2007 г.) за проучвания в областта на цифровото съхранение (по-специално за създаване на мрежа от центрове по компетентност за електронно архивиране) и в областта на програмните средства за сътрудничество при използване на съдържанието.

В рамките на програмата „eContentplus” за периода 2005–2008 г., 10 милиона евро са определени за подобряване на достъпа и използването на научното съдържание, и по-специално за оперативната съвместимост и многоезичния достъп.

В. Принос към бъдещите дебати по политиката

За да осигури материал за дебатите и разработването на политиката, Комисията ще предприеме проучване относно икономическите аспекти на дигиталното съхранение, което ще стартира през 2007 г. Освен това, чрез програмата „Наука в обществото” комисията ще подкрепи проучване относно системата за научни публикации в Европейското изследователско пространство (ERA) и в световен мащаб, например относно издателските бизнес модели, стратегиите за разпространение и връзките между изследователските върхови постижения, научната достоверност и системата за научни публикации.

Комисията ще преразгледа законодателството по ДДС с критичен поглед върху въпросите, отнасящи се до научните публикации, като например ограниченията за публичните органи или освободените от облагане сектори в режима за възстановяване на ДДС.

Г. Координиране на политиката и дебати върху политиката със заинтересованите страни

Дискусиите в Европейския парламент и в Съвета ще допринесат за едно общо разбиране на въпросите свързани с достъпа и разпространението на европейско ниво. В това отношение държавите-членки се приканват да проучат възможните общи стратегии и да обсъдят съответните проблеми и предизвикателства – организационни, правни, технически и финансови, които се изтъкват в настоящото съобщение. Инструменти като схемата „ERA-NET” и форуми като „CREST” и „ESFRI” ще спомогнат за профилирането на дискусиата.

Комисията ще продължи консултациите си със заинтересованите страни в съответните експертни и консултативни групи като „EIROforum”, „ESF”, „EURAB” и групата на високо равнище за дигиталните библиотеки, като вземе предвид световния мащаб на този въпрос. Тя ще организира конференция на най-високо равнище относно научните публикации в Европейското изследователско пространство в началото на 2007 г.

Комисията ще насърчава университетите, изследователските организации, органите, финансиращи изследванията и издателите на научни публикации да обменят информация за добрите практики във връзка с новите модели за достъп и разпространение на научна информация.

Общ преглед на действията

А. Достъп до изследователските резултати, финансирани от Общността

- Разходи за публикуване, включително публикуване със свободен достъп, дефинирани като допустими разходи в научноизследователските проекти, финансирани от Общността.
- Издаване на специални указания в рамките на определени програми относно публикуването на статии в хранилища със свободен достъп.

Б. Съ-финансиране чрез програми на Общността

- Приблизително 50 млн. EUR за работа по инфраструктури през периода 2007-2008 г., по-специално цифрови хранилища.
- Приблизително 25 млн. EUR през периода 2007-2008 г. за цифрово съхранение и програмни средства за сътрудничество.
- Приблизително 10 млн. EUR за достъп и използване на научна информация чрез програмата „eContentplus”.

В. Принос към бъдещите дебати върху политиката

- Проучване на икономическите аспекти на цифровото съхранение.
- Финансиране на проучване относно издателските бизнес модели и системата за научни публикации.

Г. Координиране на политиката и дебати със заинтересованите страни

- Разисквания в Европейския парламент и Съвета; по-нататъшни обсъждания със заинтересованите страни.

– Обмен на добри практики в областта на новите модели за достъп, разпространението и съхранението на научната информация.

6. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Достъпът, разпространението и запазването на научната информация са основни предизвикателства в цифровия век. Успехът във всяка от тези области достъпът има ключово значение за Европейското информационно общество и изследователските политики. Различните заинтересовани страни в тези области имат различни идеи за начина, по който да се подобри достъпа, разпространението и съхранението.

В рамките на този преходен процес от ерата на печата към цифровата ера Комисията ще внесе своя принос в дебата между заинтересованите страни и институциите, които определят политиката, като насърчава експерименти с нови модели за улесняване на достъпа и разпространението на научна информация и като подкрепя сътрудничеството между съществуващите инициативи в тази област на Европейско ниво.

Комисията приканва Европейския парламент и Съвета да вземат участие в дискусиите разгледаните в настоящото съобщение въпроси.